

Име

Държавно лесничейство "Ловеч", административна принадлежност РУГ Ловеч. Лесоустройствен проект 1994 година, ревизионен период 1981-1993.

Местонахождение

ДЛ "Ловеч" носи името на град Ловеч - главен населен пункт в района, разположен в централната част на територията на лесничейството и седалище на неговата администрация. Горите на лесничейството представляват многобройни различни по форма и размери комплекси, разпръснати в работните земи. На север лесничейството граничи с ДЛ "Плавен", на изток с ДЛ "Севлиево", на юг с ДЛ "Троян" и ДДС "Русалка" и на запад с ДЛ "Лесидрен".

Територията на лесничейството обхваща:

Община Ловеч - гр. Ловеч и селата: Абланица, Александрово, Баховица, Брестово, Българене, Бладиня, Горан, Горно Павликени, Гостиня, Деветаки, Дойренци, Дренов, Дъбрава, Изворче, Йоглав, Казачево, Къкрина, Лешница, Лисец, Малиново, Прелом, Пресяка, Скобелево, Славяни, Слатина, Сливек, Смочан, Стефаново, Стояново, Тепава, Умаревци, Хлеvene и Чавдарци.

Община Летница - град Летница и селата Горско Сливово, Крушуна и Кърпачево. Общо на територията на ДЛ "Ловеч" се намират землищата на два града и 36 села.

Географско положение

Територията на ДЛ "Ловеч" обхваща южните части на Среднодунавската хълмиста равнина. В най-общ вид районът на лесничейството представлява неправилна елипса, с дългата ос разположена в посока югозапад - североизток. Най-голямото разстояние по дългата ос възлиза на 45 км, а най-малкото - около 15 км.

Релеф

Релефът на лесничейството е разнообразен, подчертано хълмисто-планински в южните му части и хълмисто-равнинен в останалите части. Най-високата точка в района е връх "Заногите" - 789 м, разположен в хълмистата верига, ограждаща лесничейството от юг. В посока от юг към север-североизток - надморските височини намаляват, за да достигнат най-ниските си стойности при град Летница - 77 м.н.в.

Общо взето превишенията са малки. Основната част от горските комплекси са разположени между 250 и 400 м.н.в.

Таблица № 1

за разпределението на дървопроизводителната площ според наклона на терена

Степен на наклона	Площ в хектари	%
равно (0-4)	1420,3	8,3
полегато (5-10)	4384,8	25,6
наклонено (11-20)	8623,6	50,3
стръмно (21-30)	2535,7	14,8
мн.стръмно (над 31)	169,8	1,0
Общо:	17134,2	100,0

Хидроложки условия

В хидроложко отношение районът на лесничейството се характеризира с твърде различен воден режим на реките и доловете. Най-голямото водно течение е река Осъм. Тя тече от юг на север през централната част на лесничейството, а при гр. Ловеч взема североизточна посока, която запазва до излизането си от територията на лесничейството. Течението на реката е характерно с многобройните си завой и меандри. Река Осъм е с постоянен воден отток, който силно намалява през горещите летни месеци.

Други по-големи водни течения са реките Тоша, десен приток на р. Вит, река Голецка, ляв приток на р. Осъм и р. Крапец, ляв приток на река Росица. Тези и останалите по-малки водни течения се характеризират с твърде малък и непостоянен воден режим. При силни засушавания те или пресъхват напълно, или дебитът им силно намалява.

В района на лесничейството има и множество малки долове, които почти през цялата година са безводни, което се дължи преди всичко на карстовия характер на терена.

Поради малката разлика в надморските височини, водните течения са с малък наклон. Водата в тях тече бавно, без да подрива бреговете, които са обрасли с тревна и дървесна растителност.

Геоложки строеж

Основните скали в района на лесничейството са изключително седиментни. Видовият състав е доста разнообразен. Срещат се пясъчници, варовици, мергели и лъос. На юг от линията с. Владиња - с. Александрово - с. Кърпачево, основните скали са нечисти варовици, ръждиви варовици и пясъчливи мергели. На север от тази линия основната скала е лъос и лъосовидни глини, като дебелината на лъоса е малка. Отделни петна от лъосовидни глини са формирани в землищата на селата Дойренци, Йоглав и по поречието на река Осъм от с. Умаревци до град Ловеч.

Върху по-голямата част от землищата на град Ловеч и селата Хлеvene, Сливек, Горно Павликени, Пресяка, Смочан, Тепава, Деветаки, Александрово, Чавдарци, Крушуна и Кърпачево, основната скала е варовик и теренът е с типично карстов характер.

Климатични условия

В климатично отношение територията на лесничейството попада в два климатични района на Умерено-континентална подобласт, а именно Среден климатичен район на Дунавската хълмиста равнина (централна част) и Предбалкански (припланински) и нископланински климатичен район.

Среден климатичен район на Дунавската хълмиста равнина

Този климатичен район обхваща средната част на Дунавската хълмиста равнина в централната ѝ част до към 400 м н.в. В него попадат северните и централни части на лесничейството с обща площ 11940,1 ха (69,7% от общата площ).

Зимата е студена. Средната януарска температура е -2,4°C. Пролетта настъпва сравнително рано. Средната денонощна температура се покачва над 5°C около 10-16 март. Неблагоприятни за правилното развитие на горскодървесната растителност се явяват последните пролетни мразове, настъпващи обикновено към края на март до първата половина на месец април. Средната месечна температура на най-горещия месец юли е 22,8°C. При по-интензивни летни затопляния максималните температури достигат до 36°C, а в отделни изключителни случаи и до 40-41°C. Първите есенни мразове настъпват в края на октомври или началото на ноември и оказват слабо влияние върху дървостойките, тъй като вегетацията вече е почти спряла. Продължителността на вегетационния период (броят на дните с устойчиво задържане на средните температури над 10°C) е минимум 6,5 месеца.

Общата годишна сума на валежите е малка. Максималните валежи са през юни, а минималните през февруари. Сезонното разпределение на валежите е доста неравномерно - зимните валежи са най-малки - 113 мм, а летните най-големи - 220 мм. Зимните валежи са от сняг, но снежната покривка е нестабилна - задържа се по няколко дни. Само в по-студените снеговити зими може да се задържи непрекъснато до 30-40 дни. Средната продължителност на зимата е 95 дни. Средната ѝ дебелина не надвишава 16-20 см.

Предбалкански (припланински) и нископланински климатичен район

Разположен е непосредствено под Средния климатичен район, като северната му граница минава приблизително по линията с. Абланица - с. Българене - с. Малиново. Този климатичен район обхваща хълмистите и предпланински земи на Стара планина с надморска височина над 400 м и достига на юг най-високата точка на хълмистата верига, ограждаща лесничейството - връх "Заногите". В този климатичен район попадат 5194,1 ха (30,0% от площта на лесничейството).

Зимата е твърде студена - средната януарска температура е -3,5°C. Измерените средни температури - пролетни и летни, са с няколко градуса по-ниски от тези в Средния климатичен район. Тук пролетта настъпва по-късно, около края на март - средата на април, а лятото е по-хладно. Средните температури за юли се движат около 20°C.

Продължителността на вегетационния период е около 6 месеца, но в по-високите части на лесничейството средната продължителност е около 15 дни по-малка. Началната дата на устойчиво задържане температурата на въздуха над 10°C е средата на април.

Сезонното разпределение на валежите и в този климатичен район е много неравномерно. Пролетните и летни валежи значително преобладават над тези в предишния климатичен район, като летните са най-големи - 268 мм. Месец с най-

обилни валежи е юни, а с минимални - февруари. Зимните валежи са от сняг – 103 мм, като в по-високите райони стойностите са по-големи. Средната продължителност на зимата е 111 дни. По-голямата част от валежите са през вегетационния период.

Климатът в тази част на лесничейството се намира под благоприятното орографско въздействие на издигащата се от юг Старопланинска верига. Влиянието ѝ като преграда се изразява в увеличаване количеството на валежите и по-равномерното им разпределение по сезони и в понижаване на летните температури.

Данни за температурата на въздуха и за количеството на валежите са представени съответно в *Таблица № 2* и *Таблица № 3*.

Таблица № 2
за температурата на въздуха

Климатичен район с надморска височина в метри	Средна годишна температура	Средна годишна абсолютна минимална	Средна годишна абсолютна максимална
Среден климатичен район на Дунавската хълмиста равнина (0-400 м н.в.)	11,5	-27,0	36,0
Предбалкански (припланински) и нископланински климатичен район (400-1000 м н.в.)	9,8	-28,0	34,0

Таблица № 3
за количеството на валежите

Климатичен район с надморска височина в метри	Сума валежи годишно в мм	Месец с максимална валежна сума	Месец с минимална валежна сума
Среден климатичен район на Дунавската хълмиста равнина (0-400 м н.в.)	641	VI	II
Предбалкански (припланински) и нископланински климатичен район (400-1000 м н.в.)	680-1000	VI	II

Почви

На територията на лесничейството основните почвени типове са сивата горска почва (с три подтипа) и хумусно-карбонатната. Ограничено разпространение, по поречието на р. Осъм, имат алувиално-делувиалните, алувиално-ливадните и алувиални почви.

Таблица № 4
за разпределението на дървопроизводителната площ по почвени типове

Типове горски почви	Площ в ха	%
алувиална	14,0	0,1
алувиално-ливадна	2,7	-
алувиално-делувиална	41,0	0,2
сива горска	10097,5	58,9
тъмносива горска	3442,7	20,1
светлосива горска	176,3	1,1
хумусно-карбонатна	3360,0	19,6
Всичко:	17134,2	100,0

Растителност

Според класификационна схема на типовете месторастения, територията на ДЛ "Ловеч" попада в Мизийската горскорастителна област (М) със следните пояси и подпояси:

М-I - Долен равнинно-хълмист и хълмисто-предпланински пояс на дъбовите гори (0-600 м н.в.)

М-I-1 - Подпояс на заливните и крайречни гори (0-600 м н.в.)

М-I-2 - Подпояс на равнинно-хълмистите дъбови гори (0-400 м н.в.)

М-I-3 - Подпояс на хълмисто-предпланинските смесени широколистни гори (400-600 м н.в.)

М-II - Среден планински пояс на горите от бук и иглолистни (600-1800 м н.в.)**М-II-1 - Подпояс на нископланинските гори от горун, бук и ела (600-1000 м н.в.)**

В климатично отношение подпоясът на равнинно-хълмистите дъбови гори се покрива със средния климатичния район на Дунавската равнина, а подпоясът на хълмисто-предпланинските смесени гори и подпоясът на нископланинските гори попадат в предбалканския и нископланински климатичен район.

Върху площите на лесничейството с надморска височина между 450 и 800 м видовото разнообразие е доста голямо. Основни дървесни видове са: цер; благун; бук; горун; акация. Насажденията са предимно смесени с изключение на бука и са в по-голямата си част от издънков произход. Състоянието им е предимно добро. Създадени са и култури от бял и черен бор.

В частите на лесничейството с надморска височина под 450 м естествената горска растителност е представена от издънкови чисти и смесени благунови и церови насаждения, общо взето в добро състояние. Тук се намират и обширни масиви от келяв габър, разположени върху хумусно-карбонатни почви.

На територията на лесничейството естествено растящи дървесни видове са: бук, зимен дъб, летен дъб, благун, цер, габър, бряст, трепетлика, мъждрян, акация, космат дъб, келяв габър, върба, гледичия, ива, круша, едрolistна липа, сребролистна липа, махалебка, мекиш, или общо двадесет и два вида.

В резултат на залесителна дейност са създадени 1984,0 ха иглолистни и широколистни култури. Използвани са 6 иглолистни и 20 широколистни дървесни вида: бял бор, смърч, черен бор, ела, зелена дуглазка, туя, червен дъб, зимен дъб, ясен, явор, бреза, орех, акация, айлант, кестен, круша, сребролистна липа, череша, черница, шестил, Бахелиери, И-214, Регенерата, Агате, бяла топола, Вернирубенс.

Таблица № 5

Разпределение на площта по дървесни видове

Дървесни видове	Сегашен състав		Бъдещ състав	
	Залесена площ в ха	в %	Залесена площ в ха	в %
Бял бор	270,3	1,6	33,1	0,2
Смърч	35,1	0,2	11,8	0,1
Черен бор	686,0	4,1	1166,0	6,9
Ела	1,8	-	0,5	-
Зелена дуглазка	28,7	0,2	15,8	0,1
Туя	1,9	-	1,1	-
Бук	735,5	4,4	811,5	4,8
Червен дъб	59,8	0,3	70,5	0,4
Зимен дъб	539,1	3,2	919,9	5,5
Летен дъб	18,4	0,1	9,7	-
Благун	2908,7	17,3	3106,9	18,4
Цер	6529,1	38,8	6702,2	39,8
Габър	578,1	3,4	558,9	3,3
Бряст	11,8	0,1	15,1	0,1
Ясен	53,2	0,3	44,6	0,3
Трепетлика	62,7	0,3	40,5	0,2
Явор	3,6	-	6,6	-
Бреза	19,7	0,1	7,9	-
Мъждрян	135,4	0,8	82,2	0,5
Орех	163,2	1,0	160,7	1,0
Акация	786,6	4,7	824,0	4,9
Космат дъб	38,7	0,2	28,2	0,2
Келяв габър	2511,1	14,9	1319,1	7,8
Айлант	3,0	-	1,9	-
Брекия	-	-	0,4	-
Върба	0,9	-	0,4	-
Гледичия	11,3	0,1	8,5	-
Ива	2,2	-	-	-
Кестен	3,9	-	4,3	-
Конски кестен	2,0	-	2,1	-
Клен	44,3	0,3	19,5	0,1
Круша	0,2	-	0,3	-
Едрolistна липа	5,1	-	0,8	-
Сребролистна липа	476,6	2,8	771,4	4,6
Махалебка	6,8	-	9,0	-

Мекиш	0,4	-	0,3	-
Череша	3,4	-	3,2	-
Черница	4,4	-	4,1	-
Шестил	2,4	-	2,4	-
Планински ясен	5,6	-	21,0	0,2
тп Bachelieri	40,6	0,2	12,8	0,1
тп I-214	28,1	0,1	35,6	0,2
тп Regenerata	3,1	-	-	-
тп Agathe	-	-	1,8	-
Бяла топола - 8	2,3	-	2,3	-
тп Vernirubens	13,8	0,1	-	-
Бяла топола	1,9	-	1,9	-
Врб S.I-4/59	0,6	-	0,6	-
ВСИЧКО	16841,4	100,0	16841,4	100,0

Характеристика на горския фонд

Общата площ на ДЛ "Ловеч" е 19288,9 ха, от която предмет на устройство са 17911,0 ха и горски пасища 1377,9 ха. Общата площ на горите на бившите АПК, предоставени то горския фонд (ПГФ), възлиза на 3298,9 ха, за които е разработен отделен проект по общини. Със заповеди са предоставени на други ведомства горски площи, без да се изключват от горския фонд, с обща площ 484,0 ха.

Таблица № 6

Разпределение на общата площ по вид на земите

Вид на земите	Площ в ха	%
Залесена площ	16841,4	94,1
Незалесена дървопроизводителна площ	292,8	1,6
Недървопроизводителна площ	776,8	4,3
Горски пасища	1377,9	-
ОБЩО:	19288,9	100,0

Таблица № 7

Разпределение на общата/залесената площ по вид на горите

Вид на горите	Площ в ха	%
Иглолистни	1334,2 / 1263,2	6,9 / 7,5
Широколистни високостъблени	1333,0 / 1291,8	6,9 / 7,7
За реконструкция	5547,6 / 3584,4	28,8 / 21,3
Издънкови за прерастване	2307,4 / 2262,2	12,0 / 13,4
Издънкови за превръщане	7884,8 / 7609,5	40,9 / 45,2
Нискостъблени	881,9 / 830,3	4,5 / 4,9
ВСИЧКО:	19288,9 / 16841,4	100,0

Разпределението на горите и голите горски площи по групи гори и функции е дадено в Таблица № 8.

Таблица № 8

Разпределение на общата площ по групи гори и функции

Групи гори	Иглолистни		Широколистни		Всичко	
	обща площ	залесена	обща площ	залесена	обща площ	залесена
ДС Функции	1144,9	1100,8	15204,6	14454,5	16349,5	15555,3
Защитни	49,8	32,5	496,5	332,2	546,3	364,7
Рекреационни	132,9	123,3	378,6	302,2	511,5	425,5
Защитени	5,0	5,0	29,7	29,7	34,7	34,7
Други	1,6	1,6	467,4	459,6	469,0	461,2
Общо ЗРЗТ	189,3	162,4	1372,2	1123,7	1561,5	1286,1
Общо ДСФ+ЗРЗТ	1334,2	1263,2	16576,8	15578,2	17911,0	16841,4
Горски пасища	-	-	1377,9	-	1377,9	-
ОБЩО	1334,2	1263,2	17954,7	15578,2	19288,9	16841,4

В лесоустройственият проект от 1981 година е предвидено общо ползване в размер на 277110 куб.м (средно годишно 21316 куб.м), от което 11383 куб.м годишно от главни сечи и 9933 куб.м годишно от отгледни сечи и санитарни сечи. Отсечени са общо 290515 куб.м (средно годишно 22347 куб.м) или 104,8% от предвиденото. Изпълнението от главни сечи е 215175 куб.м (ср. год. 16552 куб.м) или 145,4%, а от отгледни и санитарни сечи 75340 куб.м (ср. год. 5795 куб.м) или 58,3% от предвиденото. Настоящото лесоустройство предвижда общ добив от 307655 куб.м без клони или средно годишно 30770 куб.м – 15870 куб.м добив от главни сечи и 14900 куб.м от отгледни и санитарни сечи.

Санитарно състояние на гората

Стопанската дейност на лесничеството през ревизионния период е била насочена към подобряване санитарното състояние и опазването на гората. Въпреки това съществено положително изменение в санитарно отношение не е настъпило. Дори по-лошо, забелязва се определена лабилност на някои дървесни видове, със сравнително висока степен на заболяемост. Еднакво тежко е положението, както в издънковите гори, така също и в създадените култури.

Повреди са установени на 31,8% от залесената площ на лесничеството.

Най-повредени се оказват горуновите и благуновите насаждения, съответно 75,4% и 60,3% от тях са заболели или засегнати от повреди. Висок е процента на повредените насаждения и при цера – 27,9%. Това са основно насаждения, страдащи най-често от съхнене на листата, преминаващо на места в ясно изразено суховършия - трахеомикозен тип насаждения. Големи вреди на дъбовите гори нанасят листогризещите насекоми - гъботворка, зелена дъбова листоврътка, малка и голяма зимна педомерка, тополов листояд и др.

При културите, особено ясно този процес на съхнене е изразен в иглолистните култури. Най-повредени култури се оказват бялборовите и черборовите - съответно 49,7% и 49,4% от тях са заболели. Процентът на повредените широколистни култури е малък или почти липсва.

Най-много са нарушенията от незаконна сеч - средно по 51 броя. Годишно е отсичано по 133 куб.м дървесна маса. Голям е и броят на нарушенията от незаконна паша - 58 броя или средногодишно по 5 броя. Общият брой на добитъка, пашувал незаконно е 2103 или средногодишно по 162 броя. Ловните нарушения за този период възлизат на 41 броя, като са отстреляни 21 броя дивеч.

През отчетения период в района на лесничеството са станали два пожара, като опожарената площ възлиза на 40 дка.

Странични ползвания

Таблица № 9

За страничните ползвания

Странични ползвания	Мярка	Предвидено по ЛУП (1981-1993) средногодишно	Реализирано средногодишно	Предвидено по ЛУП (1994-2003) средногодишно
Паша - площ	хектари	11016,7	?	11334,0
Едър добитък	брой	7382	1202	7556
Дребен добитък	брой	44035	13559	46516
Сено	тона	50	9	50
Липов цвят	тона	-	-	5
Горски плодове	тона	-	1,2	?
Билки	тона	-	1,6	?
Охлюви	тона	-	16,3	
Царевича	тона	-	9	
Ечемик	тона	-	7,8	

Защитени територии

На територията на ДЛ "Ловеч" са обявени с различни заповеди защитени природни територии (исторически места) с обща площ 34,7 ха.

Историческо място "Сопот", с обща площ 2,9 ха - партизанско скривалище.

Историческо място "Лещака", с обща площ 3,7 ха - партизанско скривалище.

Историческо място "Люляка", с обща площ 3,0 ха - партизанско скривалище.

Историческо място "Китката", с обща площ 5,0 ха - лобно място на партийният деец В. Тодоров.

Историческо място "Коджа кору", с обща площ 2,0 ха - партизанско скривалище и лобно място на 15 души партизани и ятаци, разстреляни на 21.01.1944 г.

Историческо място "Шумата", с обща площ 18,1 ха - лобно място на избити ятаци.

В гори, предоставени от горския фонд:

Историческо място "Черковното бранище", с обща площ 6,2 ха - скривалище, лобно място на партизани.

Историческо място "Батиловец", с обща площ 1,5 ха - партизанско скривалище.